

ת"פ 9567/10/17 - מדינת ישראל נגד עומאר אבו עדרה, אברהים אבו עאיש, עבד אלכרים אבו עדרה, סלימאן אבו עדרה

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 9567-10-17 מדינת ישראל נ' אבו עדרה(עציר)
ואח'

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. עומאר אבו עדרה (עציר)
2. אברהים אבו עאיש (עציר)
3. עבד אלכרים אבו עדרה
4. סלימאן אבו עדרה (עציר)

הנאשמים

נוכחים:

התובעת עו"ד יעל גבעוני

הנאשם 2 בעצמו

ב"כ הנאשם 2 עו"ד רחלי גססה

גזר דין - נאשם 2

מבוא

1. בהכרעת דין מיום 8.3.18 הורשע נאשם 2, לפי הודאתו בעובדות האישום הראשון בכתב האישום המתקן, בעבירה של התפרצות למקום מגורים בצוותא חדא, לפי סעיף 406(ב) יחד עם סעיף 29(א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, ובעבירה של גניבה בצוותא, לפי סעיף 384 יחד עם סעיף 29(א) לחוק העונשין. לפי האישום הראשון, ביום 18.9.17 הגיעו נאשמים 1 ו-2 לבית המתלוננים בפתח תקווה באמצעות רכב בו נהג נאשם 4. בהמשך לכך, התפרצו הנאשמים בצוותא לבית, בכך שנאשמים 1 ו-2 נכנסו דרך חלון לתוך הבית ונטלו מהבית שעון זהב, תכשיטים יקרים ותווי קנייה. לאחר שיצאו מהבית, אסף נאשם 4 את נאשמים 1 ו-2 והשלושה עזבו את המקום עם הרכוש הגנוב עד ששוטרים איתרו אותם ועצרו אותם עם השלל הגנוב.
2. לפי הסדר הטיעון, נשלח נאשם 2 לעריכת תסקיר שירות מבחן בעניינו, ללא הסכמה עונשית.
3. כאן המקום להתייחס לעניינם של שלושת הנאשמים הנוספים שהואשמו יחד עם נאשם 2 וגזר דינם כבר ניתן.
4. נאשם 1 הורשע, לפי הודאתו, ב-12 אישומים הכוללים עבירות רכוש מגוונות, לרבות התפרצות למקום

עמוד 1

- מגורים בצוותא, גניבה בצוותא חדא, החזקת נכס חשוד וקבלת נכסים שהושגו בפשע. בית המשפט קבע, לכל אחד מהאישומים הכוללים עבירה של התפרצות למקום מגורים בצוותא חדא ועבירה של גניבה בצוותא חדא, מתחם הנע בין מאסר לתקופה של 8 חודשים ובין מאסר לתקופה של 22 חודשים, לצד ענישה נלווית. בית המשפט הטיל על נאשם 1 בגין כל האישומים, מאסר לתקופה של 60 חודשים, הופעלו מאסרים על תנאי, וכן הוטלו מאסרים על תנאי, קנס בסכום של 8,000 ₪ ופיצויים בסכום של 15,500 ₪.
5. נאשם 3 הורשע, לפי הודאתו, בעבירות של סיוע להתפרצות למקום מגורים וגניבה בצוותא, וזאת באישום שונה מזה שבו הורשע נאשם 2. בית המשפט הטיל על נאשם 3 מאסר לתקופה של 3 חודשים בדרך של עבודות שירות, מאסרים על תנאי, צו מבחן למשך שנה, קנס בסכום של 500 ₪ ופיצויים בסכום של 2,000 ₪.
6. נאשם 4 הורשע, לפי הודאתו, בעבירות של התפרצות למקום מגורים בצוותא וגניבה בצוותא חדא. כן צירף נאשם 4 תיק נוסף בו הורשע בעבירה של הפרת הוראה חוקית. בית המשפט קבע, כי מתחם העונש ההולם את עבירות הרכוש שביצע נאשם 4 נע בין מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים ובין מאסר בפועל לתקופה של 18 חודשים, לצד ענישה נלווית. בית המשפט הטיל על נאשם 4 מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים, מאסר על תנאי, קנס בסכום של 500 ₪ ופיצויים בסכום של 1,000 ₪.

תסקיר שירות מבחן

7. בעניינו של הנאשם נערכו מספר תסקירים והדיונים נדחו מפעם לפעם לשם שילובו בהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן.
8. שירות המבחן, בתסקירו מיום 4.9.18, ציין כי נאשם 2 (להלן - "הנאשם") בן 20, תושב הפזורה הבדואית, סיים 8 שנות לימוד על רקע חוסר באמצעים בסיסיים, ביגוד וציוד לבית הספר. בהמשך, החל הנאשם לעבוד בחקלאות. בגיל 16 החל לנהל קשרים חברתיים שוליים והפסיק לעבוד בצורה מסודרת. מאז מעצרו וההקלה בתנאים המגבילים החל לעבוד במכון לשטיפת רכבים בשגב שלום. הנאשם תיאר דינמיקה מורכבת בינו ובין הוריו על רקע התנהלותו העבריינית. הנאשם שיתף כי משפחתו מתמודדת עם תנאי מחייה ירודים ומצוקה כלכלית. לדבריו, מצבו הכלכלי השתפר מאז החל לעבוד ולהתפרנס בכוחות עצמו. הנאשם מסר, כי עשה שימוש בסמים מסוג קנבוס וחשיש ומאז מעצרו הפסיק לצרוך סמים. בבדיקת שתן שמסר לא נמצאו שרידי סם. הנאשם מודה במיוחס לו ולוקח אחריות על מעשיו. הנאשם תיאר את חברותו עם הנאשמים ואת רצונו להרוויח כסף קל, בדומה לנאשמים הנוספים.
- שירות המבחן הוסיף, כי הנאשם נחשף לעבריינות מצד אחיו הגדולים ובהמשך חבר לחברה עבריינית ושולית אשר היוותה עבורו מקור לתחושת שייכות, כוח וביטחון. עוד התרשם שירות המבחן, מקושי בקבלת החלטות במצבי קונפליקט ונטייה להשליך חלק מהאחריות לשותפיו לעבירה. לצד זאת, התרשם שירות המבחן מעריכת מאמצים לניהול אורח חיים תקין. שירות המבחן העריך, כי לנאשם נזקקות טיפוליות ולפיכך הופנה לסדנה חד יומית ולעובד סוציאלי. מכאן, ביקש שירות המבחן דחייה לבחינת התאמת הנאשם לטיפול.
9. בתסקיר משלים מיום 11.12.18 הוסיף שירות המבחן, כי הנאשם השתלב בקבוצה טיפולית המיועדת לצעירים. הנאשם הגיע לשישה מפגשים מתוך שבעה, מתקשה להשתתף באופן פעיל, אולם קשוב לשיח הקבוצתי. הנאשם נפגש עם עובד סוציאלי, אשר סבר כי הנאשם זקוק לסיוע בקידום תעסוקתי ולימודי. הנאשם הביע נכונות ומחויבות לשיתוף פעולה עם ההליך הטיפולי, הכולל הפסקת סמים. מכאן, ביקש שירות המבחן דחייה נוספת.

10. בתסקיר משלים מיום 6.3.19, הוסיף שירות המבחן, כי בתקופת הדחייה המשיך הנאשם להשתתף בקבוצה הטיפולית, אולם לא הקפיד בהגעתו. הנאשם מסר, כי משפחתו מצויה במשבר, על רקע הצטברות של חוב וניתוק זרם המים לביתם. בעקבות זאת, אמו עזבה לבית הוריה והוא התחייב לקחת אחריות על תשלום החוב וגידול אחיו הקטנים. בהמשך, החל הנאשם לעבוד במפעל בשדרות. הנאשם הוסיף, כי החשיפה להתמודדויות של חברי הקבוצה מסייעת לו בהבנה של גורמי הסיכון בחייו, אולם הוא מתקשה לשתף במצבו האישי והמשפחתי. הנאשם שוב לא התייצב לאחת מביקורת השתן, אולם בשתי בדיקות נוספות לא נמצאו שרידי סם. עד צוין, כי הנאשם לא היה בקשר עם העובד הסוציאלי במהלך חודש ינואר 2019, אולם חידש הקשר ביום 10.3.19.

להתרשמות שירות המבחן, הנאשם עורך מאמצים לעמוד בדרישות ההליך הטיפולי תוך התמודדות עם מצבו המשפחתי המורכב. להערכת שירות המבחן, הנאשם מצוי בשלביו הראשונים של ההליך הטיפולי ומביע נזקקות טיפולית. הנאשם שומר על אורח חיים חיובי לצד יציבות תעסוקתית. מכאן, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם צו מבחן למשך שנה, מאסר בדרך של עבודות שירות ומאסר על תנאי. כן המליץ להימנע מהטלת ענישה כספית לאור מצבו הכספי של הנאשם.

11. בתסקיר אחרון מיום 4.6.19, הוסיף שירות המבחן, כי בחודש מרץ 2019 הנאשם לא הגיע למפגשים בקבוצה. הנאשם מסר, כי לא הבין שעליו להמשיך השתתפותו בקבוצה עד מתן גזר הדין. עוד מסר הנאשם, כי הוא ממשיך במאמציו לייצב את המצב בבית. הנאשם הביע נכונות לחזור לקבוצה אולם התייצב לפגישה אחת ומאז לא הגיע למפגשים, נעשו ניסיונות ליצור עמו קשר, ללא הצלחה. מכאן, ששירות המבחן חזר בו מהמלצתו להטיל על הנאשם צו מבחן והמליץ להטיל עליו מאסר בדרך של עבודות שירות.

טענות הצדדים לעונש

12. באת כוח התביעה טענה, שכתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על קניינו של אדם, פרטיותו, בטחונו ושלווה נפשו. לטענתה, בהתפרצות לביתו של אדם יש כדי לגרום, לצד הנזקים הכלכליים, גם צער ועגמת נפש.

13. עוד טענה, כי בקביעת מתחם העונש ההולם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות הקשורות בביצוע העבירות: הנאשם הגיע עם נאשמים נוספים לבית מגורים בשעה בה ניתן להניח כי בני הבית שוהים במקום. הנאשמים התפרצו לבית וגנבו ממנו רכוש, הכולל שעון זהב, תכשיטים ותווי קנייה.

14. מכאן טענה, כי מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום, נע בין מאסר לתקופה של 12 חודשים ובין מאסר לתקופה של 24 חודשים, לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

15. עוד הוסיפה וטענה באת כוח התביעה, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם יליד 1998, הודה במיוחס לו, נטל אחריות על מעשיו וחסך בזמן שיפוטי; הנאשם נעדר עבר פלילי; מתסקירי שירות המבחן עולה, כי הנאשם ביצע את העבירות מתוך בצע כסף. כן עולה, כי הוא נוטה להטיל האחריות על שותפיו לעבירה ומתקשה לבחון מעשיו. הנאשם שולב בטיפול, אך התקשה להשתתף באופן פעיל, לא הגיע לכלל בדיקות השתן ומתקשה לנתק קשריו השוליים.

16. לעמדת התביעה, אין לאמץ את המלצת שירות המבחן לסיים את התיק בהטלת מאסר בדרך של עבודות שירות ומאסר על תנאי, הואיל ועונש זה אינו הולם את מכלול הנסיבות.

17. עוד טענה, כי יש לאבחן את עניינו של הנאשם מעניינו של נאשם 4, שחלקו קטן בהרבה, ובעניינו נקבע

- מתחם עונש הולם הנע בין מאסר לתקופה של 8 חודשים ובין מאסר לתקופה של 22 חודשים, לצד ענישה נלווית.
18. לאור האמור, עתרה באת כוח התביעה להטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 14 חודשים, לצד ענישה נלווית.
19. באת כוח הנאשם טענה, לעומת זאת, כי בקביעת מתחם העונש ההולם יש לקחת בחשבון, כי העבירות לא הצריכו תכנון מיוחד. לטענתה, אין הבדל ממשי בין הנאשם ובין נאשם 4 לעניין נסיבות ביצוע עבירות.
20. עוד טענה, כי לאור נסיבות ביצוע העבירות, מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום, נע בין אי הרשעה והטלת צו שירות לתועלת הציבור ובין מאסר לתקופה של מספר חודשים.
21. עוד טענה, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם הודה במיוחס לו, לקח אחריות על מעשיו וחסך בזמן שיפוטי; הנאשם נעדר עבר פלילי; כל הרכוש הוחזר לבעליו; מתסקירי שירות המבחן עולות נסיבות חייו האישיות והמשפחתיות הלא פשוטות. הנאשם בן למשפחה המונה 11 אחים, תושב הפזורה הבדואית. אביו לא מתפקד ואמו עזבה את הבית לאחר ניתוק זרם המים בעקבות חובות. הנאשם נותר עם אחיו ונאלץ לצאת לעבוד על מנת לסייע בפרנסת המשפחה. הנאשם נרתם להליך הטיפולי, אולם בשל הצורך לעבוד לא הגיע לכל המפגשים הטיפוליים. שירות המבחן התרשם מהמאמצים שעושה הנאשם לנהל אורח חיים חיובי ולשמור על יציבות תעסוקתית. שירות המבחן המליץ תחילה להטיל על הנאשם צו מבחן ומאסר בדרך של עבודות שירות, אולם בתסקירו האחרון, חזר בו מהמלצה להטיל צו מבחן והמליץ על מאסר בדרך של עבודות שירות בלבד; הנאשם היה נתון במעצר משך תקופה ממושכת של כחודשיים ולאחר מכן היה נתון בתנאים מגבילים משך כ-9 חודשים.
22. מכאן, עתרה באת כוח הנאשם לאמץ את המלצות שירות המבחן.

דין והכרעה

23. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך החברתי** הנפגע מביצוע העבירות, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה** הנהוגה **ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**.
24. כתוצאה מביצוען של עבירות ההתפרצות וגניבת הרכוש, שבהן הורשע הנאשם, נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על שלום ובטחון הציבור וכן הגנה על קניינו של הפרט, פרטיותו ושלמות נפשו. בהתפרצות לביתו של אדם יש כדי לגרום לצד הנזקים הכלכליים, גם צער, עוגמת נפש, פגיעה בביטחון האישי ובפרטיותם של דרי בית (ע"פ 7453/08 **מדינת ישראל נ' אואזנה** (31.12.08); בש"פ 45/10 **מסארה נ' מדינת ישראל** (8.1.10)).
25. הפגיעה בערכים המוגנים היא ברף בינוני לאור נסיבות ביצוע העבירות, הכוללת ביצוע בצוותא של עבירת התפרצות לבית, שיש בה כדי לפגוע בשלוות נפשם של דרי הבית, וגניבת רכוש יקר ערך, לרבות שעון זהב, תכשיטים יקרים ותווי קנייה.
26. בית המשפט העליון קבע, כי מתחם העונש ההולם עבירה אחת של התפרצות לבית וגניבה, בנסיבות העניין, נע בין מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, ובין מאסר בפועל לתקופה של 20 חודשים (ע"פ 370/14 **סלפית נ' מדינת ישראל** (25.8.14)). במקרה אחר, בו

הורשע נאשם **בשתי עבירות** של התפרצות וגניבה, לא מצא בית המשפט העליון מקום להתערב, בערכאה שלישית, במתחם שנע בין מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים ובין מאסר בפועל לתקופה של 24 חודשים (רע"פ 7683/13 **פרלמן נ' מדינת ישראל** (23.2.14)). וראו גם עפ"ג (מרכז) 19084-11-16 **סמרה נ' מדינת ישראל** (30.4.17) במסגרתו נקבע, כי מתחם שעניינו עבירות התפרצות ורכוש בשני מקרים, בנסיבות של ביצוע העבירות על רקע מצוקה כלכלית, מתחיל במאסר לתקופה של 6 חודשים, ואף בדרך של עבודות שירות.

27. באת כוח התביעה לא הגישה פסיקה כלל לתמיכה במתחם לו עתרה. באת כוח הנאשם הגישה, לעומת זאת, פסיקה, אולם הפסיקה אינה מתאימה למתחם. כך למשל, הגישה פסיקה שעניינה בסיום הליך ללא הרשעה, אשר לעמדתי אינה חלק מהמתחם משום שעניינה בתנאים לסיום הליך ללא הרשעה. כן הגישה פסיקה הכוללת עבירות מקלות יותר או נסיבות מקלות יותר (עפ"ג 14167-10-15 **אלמנאו נ' מדינת ישראל** (9.2.16); ת"פ (אי') 18224-08-11 **מדינת ישראל נ' שרף** (15.2.17); עפ"ג (מרכז) 14297-12-14 **דבש נ' מדינת ישראל** (25.1.15) ת"פ (רח') 67729-03-17 **מדינת ישראל נ' איטגב** (19.2.18)).

28. כאן המקום להתייחס לשאלת האבחנה בין הנאשם שלפניי ובין הנאשמים הנוספים לעניין קביעת המתחם. אכן, נסיבות ביצוע העבירות על ידי הנאשם שלפניי זהות לנסיבות ביצוע העבירות בעניינו של נאשם 1. שניהם הורשעו בביצוע עבירה של התפרצות וגניבה בצוותא חדא, כשתפקידים של השניים היה בכניסה לבית, הלכה למעשה, וגניבה מהבית. לעומת זאת, חלקו של נאשם 4 היה קטן יותר מחלקם של הנאשמים הנזכרים, משום שתפקידו התמצה בהסעת הנאשמים האחרים.

29. באת כוח התביעה אמנם טענה, בצדק, כי יש לקבוע בעניינו של הנאשם שלפניי מתחם מחמיר מעט יותר מהמתחם שנקבע בעניינו של נאשם 4. אולם בטיעוניה, הפנתה למתחם שנקבע בעניינו של נאשם 1 - כאילו הוא המתחם שנקבע בעניינו של נאשם 4 - ולא היא.

30. כאמור, בעניינו של נאשם 1 נקבע מתחם הנע בין מאסר לתקופה של 8 חודשים ובין מאסר לתקופה של 22 חודשים לכל אישום הכולל התפרצות בצוותא חדא וגניבה בצוותא חדא - להבדיל ממתחם המתחיל במאסר לתקופה של 6 חודשים בגין התפרצות וגניבה שלא בצוותא. בעניינו של נאשם 4 נקבע, לעומת זאת, מתחם הנע בין מאסר לתקופה של 6 חודשים ובין מאסר לתקופה של 18 חודשים, לאור חלקו הקטן יחסית.

31. לאור האמור, אני קובעת, כי מתחם העונש ההולם את עבירות הרכוש שביצע הנאשם, בנסיבות העניין, נע בין מאסר לתקופה של 8 חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, ובין מאסר לתקופה של 22 חודשים, לצד ענישה נלווית.

העונש ההולם בתוך המתחם

32. בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות:

לזכותו של הנאשם עומדת הודאתו במיוחס לו, נטילת אחריות על מעשיו וייתור שמיעת ראיות; הנאשם נעדר עבר פלילי וזו הסתבכותו הראשונה עם רשויות אכיפת החוק; הרכוש שננגב הוחזר לבעליו; הנאשם שהה כחודשיים במעצר ולאחר מכן שהה כ-9 חודשים בתנאים מגבילים;

מתסקירי שירות המבחן עולות נסיבות חייו המורכבות של הנאשם. משפחתו של הנאשם מתגוררת בפזורה

הבדואית בתנאי מחייה ירודים ובמצוקה כלכלית. הנאשם חבר לחברה שולית כבר בגיל 16 ואף התנסה בשימוש בסמים. שירות המבחן סבר כי לנאשם נזקקות טיפוליות ומכאן התבקשו מספר דחיות על מנת לאפשר לנאשם להשתלב בהליך טיפולי. הנאשם אמנם הגיע למפגשים, אולם לא בצורה סדירה ובהמשך חדל להגיע למפגשים בשל בעיות משפחתיות וקשיים כלכליים. הנאשם גם לא התייצב לכל בדיקות השתן, אולם בחלקן התייצב ולא נמצאו שרידי סם. תחילה המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם צו מבחן לצד מאסר בדרך של עבודות שירות. אולם, בשל קשייו של הנאשם להמשיך ולהגיע למפגשים הטיפוליים ונסיבותיו המשפחתיות המורכבות המליץ שירות המבחן, לבסוף, להטיל על הנאשם מאסר בדרך של עבודות שירות ללא צו מבחן.

33. בתוך המתחם עומדות, אפוא, מחד גיסא, הודאתו של הנאשם במיוחס לו, היעדר עבר פלילי, נסיבות חייו הלא פשוטות, יציבות תעסוקתית וסיוע כלכלי למשפחתו. הנאשם אף שיתף פעולה עם שירות המבחן משך תקופה בלתי מבוטלת. מאידך גיסא, לא ניתן להתעלם מקשייו של הנאשם בשיתוף פעולה מלא עם שירות המבחן.

34. כאן המקום להעיר, כי על נאשם 4 הוטל בסופו של דבר מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים. גזר דינו של נאשם 1 אינו רלוונטי לאור הצטברות העבירות בהן הורשע.

35. שקלתי אם לאור היעדר שיתוף הפעולה המלא של הנאשם עם ההליך הטיפולי, למרות הדחיות הרבות שניתנו, יש להטיל עליו מאסר בפועל. אולם, בסופו של דבר, בשל שיתוף הפעולה לאורך זמן והערכת שירות המבחן, כי הנאשם חדל לשתף פעולה, בעיקר בשל קשיים כלכליים, לא מצאתי לנכון למצות עמו את הדין.

36. מכאן, שבאיזון בין הנסיבות, יש להטיל על הנאשם עונש המצוי בחלקו התחתון של מתחם העונש ההולם, והוא כולל מאסר בדרך של עבודות שירות, מאסרים על תנאי, קנס ופיצויים. מצבו הכלכלי של הנאשם יובא בחשבון בקביעת הקנס.

37. לפי חוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 15.4.19, נמצא הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות.

סוף דבר

38. לפיכך, **אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. מאסר לתקופה של 9 חודשים, שיבוצע בדרך של עבודות שירות. הנאשם יתייצב בפני הממונה לביצוע מאסרו ביום 24.2.20 עד השעה 09:00.

מובהר לנאשם כי כל חריגה מהוראות הממונה עלולה להוביל לנשיאת המאסר בפועל;

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא יעבור כל עבירת רכוש מסוג פשע;

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שבמשך שנתיים מהיום לא יעבור כל עבירת רכוש מסוג עוון;

ד. קנס בסכום של 500 ₪ או 5 ימי מאסר תמורתו. הנאשם ישלם את הקנס ב-5 תשלומים שווים ורצופים, הראשון לא יאוחר מיום 1.2.20, והיתרה, עד ל-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן;

ה. פיצויים בסכום של 1,000 ₪ לעדת תביעה מספר 14. את הפיצויים ישלם ב-5 תשלומים שווים ורצופים, הראשון, לא יאוחר מיום 1.2.20, והיתרה עד ל-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן.

עותק גזר הדין יומצא לממונה על עבודות שירות ולשירות המבחן, אשר ילווה את הנאשם בביצוע עבודות עמוד 6

השירות, שנקבעו לתקופה העולה על 6 חודשים.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, ט"ז טבת תש"פ, 13 ינואר 2020, במעמד הצדדים.